

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 439 din 20.07.2022

Dosar nr: 47/ 2021

Petiția nr: 556/25.01.2021

Petent:

Reclamat: Penitenciarul Timișoara

Obiect: petentul reclamă un tratament abuziv din partea șefului ierarhic superior, acest tratament reprezentând forme de abuz și marginalizare, fiind supus discriminării deoarece poartă barbă și are tatuaje pe corp.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2. Penitenciarul Timișoara cu sediul în Timișoara, Str. Popa Șapcă nr. 7, Jud. Timiș

3.

II. Procedura de citare a părților

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa nr. 556/19.03.2021 a fost citat petentul iar prin adresele nr. 2198/19.03.2021 au fost citate părțile reclamate, părțile fiind invitate la ședința de audieri din data de 12.04.2021 (filele 12-14 la dosar).

6. Petentul a depus la dosar o completare la petiție și note scrise, comunicate la data de 24.03.2021 și la data de 12.04.2021 (filele 16-20 și 24-28 la dosar).

7. Partea reclamată a comunicat la dosar un punct de vedere, prin adresa înregistrată cu nr. 2828/13.04.2021 (filele 29-36 la dosar).

8. Petentului i s-a comunicat punctul de vedere depus de partea reclamată la dosar, prin adresa nr. 3642/17.05.2021 (fila 37 la dosar).

9. Părților reclamate li s-au comunicat completarea la petiție depusă de petent la dosar, prin adresa nr. 3642/17.05.2021 (filele 38-39 la dosar).

10. Petentul a depus la dosar note scrise prin adresa înregistrată cu nr. 4530/14.06.2021 (filele 40-55 la dosar).

11. Partea reclamată Penitenciarul Timișoara a comunicat note scrise la dosar, adresa înregistrată cu nr. 4649/17.06.2021 (filele 56-58 la dosar).

12. Petentului i s-au comunicat notele scrise depuse de partea reclamată la dosar, prin adresa nr. 4939/30.06.2021 Fila 59 la dosar).

13. Petentul a depus la dosar concluzii scrise prin adresa înregistrată cu nr. 5849/04.08.2021 (filele 60-62 la dosar).

14. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentului

15. Petentul sesizează Consiliul cu privire la o posibilă faptă de discriminare din partea șefului ierarhic superior, prin tratament abuziv și marginalizare.

16. În fapt, petentul arată următoarele:

16.1 Până la data de 02.10.2020 acesta a lucrat ca agent operativ, membru SASS în cadrul Penitenciarului Timișoara și a fost eliberat din funcție prin decizia directorului Penitenciarului Timișoara, petentul considerând că eliberarea lui din funcție a fost făcută într-o modalitate abuzivă deoarece acesta a sesizat cu privire la condițiile de transport.

16.2 Petentul arată că la data de 25.07.2020, fiind planificat ca membru escortă pentru transferul a doi deținuți, acesta a informat șeful de tură și pe șeful direct desemnat ca și coordonator grupă intervenție, cu privire la condițiile de transport pe durata misiunii, considerând că, în mod normal, această semnalare ori solicitare trebuia să fie făcută de către șeful de tură sau de către persoana desemnată drept șef escortă. În acest sens, petentul a întocmit și o notă de raport, scopul demersului fiind acela de a putea îndeplini misiunea în bune condiții, având în vedere durata deplasării de minimum 12 ore, faptul că Penitenciarul Timișoara dispune de un număr foarte ridicat de autoturisme în condiții vizibil mai bune decât cea repartizată pentru misiunea respectivă și luând în considerare și măsurile de protecție impuse de pandemia Covid-19.

16.3 Petentul a constatat ulterior că, având în vedere faptul că atribuțiile sale curente nu erau acelea de a asigura transferul/escorta deținuților, acesta ar fi trebuit să fie instruit cu privire la modul de acțiune în caz de apariție a unor evenimente pe durata misiunii de transfer, conform art. 33 din OMJ nr. 4800/C/2018.

16.4 Petentul menționează că nu au existat discuții în sensul unui refuz din partea lui de a executa misiunea de transfer, acesta fiind planificat și la alte misiuni anterioare de transfer al deținuților, modalitatea în care acestea s-au desfășurat fiind normală și conformă cu reglementările legale.

16.5. Petentul arată că la următoarea dispoziție de a transfera doi deținuți la spitalul Arad, având în vedere modul în care au fost planificate deplasările anterioare și situația din teren pe durata acestor misiuni, acesta a refuzat mijlocul de transport către penitenciarele Focșani și Miercurea Ciuc, considerând astfel că dispoziția de a executa misiunea cu acel autoturism este vădit ilegală, încălcând atât drepturile deținuților, regulile impuse de pandemia Covid-19, cât și prevederile OMJ nr. 4800/C/2018. Se arată că prevederile legale vin în sprijinul petentului, demonstrând bunele intenții ale acestuia și argumentele care vin în susținerea avertizării sale realizate cu privire la mijlocul de transport pentru executarea misiunii de transfer.

17. În continuarea expunerii, petentul menționează că sesizarea comisiei de disciplină a fost realizată împotriva lui fiind dispusă de către directorul unității, după

întocmirea sesizării unul dintre inspectorii abordându-l pentru a-și cere scuze că a întocmit sesizarea și transmitându-i că nu a avut de ales.

18. În susținerea prezentei petiții, petentul prezintă cauzele și situațiile anterioare care au escaladat până la urmărirea lui zilnică astfel încât să fie identificată o modalitate de a fi exclus din sistemul penitenciar, așa cum l-a amenințat directorul Penitenciarului Timișoara. Se arată că:

- pe durata anilor partea reclamată l-a amenințat pe petent că va sesiza comisia de disciplină pentru că purta barbă, deși aceasta este îngrijită. În acest sens, au fost întocmite inclusiv atenționări scrise de către Biroul resurse umane, personalul din cadrul acestui birou fiind inclusiv constrâns și intimidat astfel încât să dea declarații că ținuta era neîngrijită, ținta unor astfel de atacuri fiind și alți colegi de-ai petentului.

- fiind invitați la o petrecere de final de an 2019, organizată de către magistrați, eveniment la care petentul și colegii săi din grupa de intervenție participau în timpul liber, directorul penitenciarului a dat dispoziție ca în acea seară să dea alarma doar pentru grupa de intervenție, aceștia urmând să se prezinte la lucru și să fie trimiși pentru a face percheziții la o secție aflată la peste 40 km de oraș, echipa nemaiputând participa la evenimentul respectiv.

- după situația expusă anterior, petentul și echipa din care făcea parte au fost convocați la o ședință, de către directorul unității, activitate care a avut doar scopul de a le fi adresate injurii și amenințări, fără a li se acorda oportunitatea de a se apăra ori de a explica punctul lor de vedere.

- în perioada următoare, petentul și o parte dintre colegi au fost efectiv urmăriți și vânați în fiecare zi în care se aflau la lucru, fiind căutate motive pentru a fi sesizată comisia de disciplină împotriva lor, scopul final fiind acela de a fi dați afară.

Astfel, în cursul activităților de pregătire fizică petentul a solicitat o învoire de 15 minute de la șeful direct, care a aprobat aceste solicitări însă nu s-a consemnat solicitarea de învoire în registrul de la unitate, urmând ca șeful să efectueze aceste consemnări organizatorice ulterior aprobării sale verbale însă, în perioada imediat următoare acestei situații, directorul a solicitat sesizarea comisiei de disciplină împotriva petentului și a colegilor, precum și sancționarea disciplinară a acestora. În cursul cercetării disciplinare, șeful direct a fost intimidat încercând să fie convins să dea declarații ca și cum s-a plecat fără aprobare iar acesta, pentru a nu mai fi supus unor presiuni și injurii, a solicitat să fie transferat la Arad.

La momentul transferului, directorul penitenciarului i-a recomandat șefului echipei să identifice o variantă prin care petentul să fie mutat la program de 8 ore astfel încât acesta să primească un salariu mai mic, însă șeful echipei a refuzat solicitarea părții reclamate.

- după sancționarea disciplinară a petentului și a colegilor acestuia, petentul și un alt coleg s-au adresat instanței competente de judecată, aceștia obținând anularea sancțiunii disciplinare, precum și plata cheltuielilor de judecată, fiind refuzați de la înregistrarea solicitărilor pe care le făceau instituției.

- se arată că sora petentului, agent secretariat la aceeași instituție, a fost certată și supusă la presiuni din cauza petentului, solicitându-i-se să se delimiteze de el, în cursul anilor 2019-2020 ajungându-se chiar să i se interzică să vorbească cu petentul sau să ia masa cu el la popota unității, această acțiune venind și ca urmare a faptului că petentul s-a adresat cu o plângere și către Avocatul poporului.

- Deși petentul nu a făcut solicitare de a fi mutat pe altă funcție, directorul i-a comunicat că va merge la punctele de lucru, aducându-i la cunoștință motivul legal și oficial pentru care s-a hotărât ca acesta să nu mai desfășoare activitatea la grupa de intervenție, ci la punctele de lucru, între timp fiind trimis și un control cu scopul de a găsi ceva pentru care să fie sancționat. Petentul a găsit această dispoziție ca fiind o răzbunare, o metodă de a fi umilit și demoralizat și mai ales un fel de a fi dat exemplu celorlalți colegi care contestă autoritatea și deciziile directorilor unității și care își exprimă opiniile public în Penitenciarul Timișoara, ceea ce nu este permis fără a exista consecințe.

19. În continuarea expunerii, petentul arată că întreaga situație a degenerat în umilirea și persecutarea surorii acestuia, care lucrează în aceeași instituție cu petentul, aceasta fiind mutată pe un alt post în cadrul penitenciarului deși nu solicitase acest lucru și nu își dorea să lucreze în alt sector. Mutarea surorii petentului și a altui agent din cadrul penitenciarului a fost motivată prin contextul pandemiei Covid-19 deși celor doi polițiști de penitenciare nu li s-a adus la cunoștință despre argumentele privind pandemia, care i-au indicat pe ei, dintre toți angajații, pentru a fi mutați.

Potentul arată că au fost întocmite retroactiv și înștiințări către aceste persoane, prin care li se aducea la cunoștință faptul că sunt mutați pentru că există pandemia Covid-19, însă motivația că pandemia a necesitat mutarea angajaților nu are suport real, mai ales având în vedere că după excluderea celor două persoane din secretariat, acestea au fost înlocuite cu alți angajați plăcuți conducerii unității, din cadrul sectorului educativ sau operativ.

20. În continuare, petentul arată că, după ce a fost sesizată comisia de disciplină de mai multe ori împotriva lui, cu toate că el a contestat deciziile comisiei în instanță iar procedura nu era finalizată, partea reclamată a cerut comisiei de disciplină ca la ultima comisie petentul să fie dat afară, în accepțiunea petentului, acesta fiind de fapt și scopul acestor comisii. Potentul consideră că tot în acest scop i s-a întocmit o evaluare parțială în care a primit calificativul satisfăcător, fiind punctat cu note mici la probele sportive, tragere, tinuta neîngrijită (barbă) și nu în ultimul rând i s-a spus verbal ca are casca din dotare zgâriată, în urma evaluării fiind solicitată și o expertiza psihologică deoarece s-a menționat ca este inapt psihic.

De asemenea, petentul arată că în anul 2019 directorul penitenciarului s-a prezentat în locul în care se susțineau examenele și l-a dat drept exemplu negativ pe petent, solicitând să nu i se permită să susțină examenele deoarece are barbă și la refuzul șefului comisiei, petentului i s-a solicitat să se bărbierească pentru că altfel nu va fi lăsat să dea examenele din ordinul directorului.

21. Totodată, petentul arată că a fost supus unor forme de abuz și marginalizare, fiind supus discriminării pe motiv că are tatuaje. Astfel, i-au fost adresate reproșuri de către partea reclamată că l-a văzut în oraș, în pantaloni scurți și tricou și că i se vedeau tatuajele, în cadrul unei ședințe dându-l ca exemplu negativ, la ședința afirmând că *Dumnezeu ne-a lăsat curați, nu cu tatuaje*. Deși în cadrul instituției mai sunt și alți colegi care sunt taturați, petentul menționează că aceștia nu sunt tratați în acest fel, el primind observația că nu există nicio diferență între el și deținuții, că numai deținuții se tatează.

22. Potentul menționează că în prezent se află în proces cu conducerea Penitenciarului Timișoara și că intenționează să se adreseze instanțelor de judecată atât în România, cât și la CEDO, intenționând să facă publice toate aspectele și să se

adreseze presei pentru a face publice toate aceste abuzuri și ilegalități care au loc în Penitenciarul Timișoara.

23. În concluzie, petentul consideră că este discriminat și persecutat din cauza aspectului fizic, fără a se ține cont de caracter și de îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, această faptă constituind o încălcare a prevederilor OG nr. 137/2000. De asemenea, petentul solicită admiterea petiției și constatarea faptei de discriminare.

24. În susținerea celor menționate în petiție, petentul a comunicat la dosar următoarele documente: printscreen articole apărute în presa online, nota de raport agent de poliție penitenciară (filele 27-28 la dosar), decizii director general ANP, decizia civilă Curtea de Apel Timișoara (filele 46-55 la dosar).

Susținerile părții reclamate

25. Partea reclamată a depus un punct de vedere la dosar, în care arată următoarele:

26. Cu privire la chestiunile prealabile, se arată următoarele:

26.1 Circumstanțele și împrejurările în care a fost emisă decizia directorului Penitenciarului Timișoara prin care petentului i s-a aplicat sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 141 lit.f) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, respectiv eliberarea din funcție, starea de fapt a fost următoarea:

- în data de 25.07.2020 în jurul orei 06:10, petentul fiind planificat ca membru escortă în vederea transferării a doi deținuți, cu ocazia instruirii înainte de plecarea în misiune, acesta a informat șeful de tură în prezența șefului de escortă, de faptul că refuză să execute misiunea la care era planificat motivându-și refuzul prin faptul că mașina care este planificată în vederea transferării deținuților "nu are aer condiționat sau măcar geamuri de aerisire în partea din spate a mașinii". În urma discuțiilor purtate cu petentul, în care i s-a explicat faptul că nu este un motiv întemeiat pentru a refuza misiunea și consecințele neexecutării misiunii vor fi grave deoarece s-ar pune în pericol atât siguranța transferului cât și siguranța locului de deținere, acesta și-a menținut refuzul. Petentul fusese informat din data de 24.07.2020 de către șefii ierarhici superiori cu privire la faptul că este planificat ca membru escortă în vederea transferării deținuților la Penitenciarul Focșani, respectiv Penitenciarul Miercurea-Ciuc, întocmindu-se în acest sens și ordinul de serviciu.

- în urma verificării de către șeful de escortă a mijlocului de transport, înainte de îmbarcarea deținuților, cu privire la starea mijlocului de transport, nu au fost raportate probleme.

- petentul a fost înlocuit cu un alt agent de poliție penitenciară iar petentul, în calitate de agent șef adjunct de poliție penitenciară, refuzând misiunea, a întocmit o notă raport în acest sens, după care a părăsit locul de deținere, pe perioada șederii în penitenciar acesta neexecutând nicio atribuție de serviciu.

- luând în considerare cele prezentate, șeful de tură a apreciat faptul că s-a pus în pericol siguranța penitenciarului prin planificarea unui alt agent de poliție penitenciară ca membru escortă, astfel rămânând în locul de deținere un număr redus de membrii SASS, având în vedere faptul că la momentul respectiv penitenciarul avea în custodie un număr de 763 de deținuți în diferite regimuri de executare dintre care un număr de 74 de deținuți sub tratament psihotrop, precum și perturbarea și decalarea programului zilnic din cele 3 penitenciare implicate în activitatea de transfer.

- în data de 27.07.2020, comisia de disciplină a polițiștilor de penitenciare din cadrul Penitenciarului Timișoara a fost sesizată cu referatul de sesizare a unei abateri disciplinare întocmit de inspectorul de poliție penitenciară, care a solicitat cercetarea disciplinară a petentului - agent operativ grupa de intervenție în cadrul Penitenciarului Timișoara. Ca urmare a administrării tuturor probelor inclusiv audierea martorilor, comisia a constatat că petentul, în calitate de agent șef adjunct de poliție penitenciară a săvârșit următoarele abateri disciplinare:

* abaterea prevăzută la art 140 lit. d) din Legea nr. 145/2019 privind Statutul polițiștilor de penitenciare din Administrația Națională a Penitenciarelor, respectiv refuzul nejustificat de a îndeplini o atribuție de serviciu cuprinsă în fișa postului, *prin aceea că în data de 25.07.2020, fiind planificat ca escortă pentru misiunea de transfer a 2 deținuți, a refuzat să execute dispoziția, respectiv misiunea pentru care a fost planificat.*

* abaterea prevăzută la art. 140 lit. p) din Legea nr. 145/2019 privind Statutul polițiștilor de penitenciare din Administrația Națională a Penitenciarelor, respectiv nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 119) în coroborare cu art. 119 lit. d) să execute, cu profesionalism și în termenul stabilit, toate atribuțiile de serviciu stabilite prin fișa postului, precum și dispozițiile date de conducătorii ierarhici, *prin aceea că în data de 25.07.2020, fiind planificat ca escortă pentru misiunea de transfer a 2 deținuți, ... a refuzat să execute dispoziția, respectiv misiunea pentru care a fost planificat.*

26.2 Partea reclamată arată că petentul nu a respectat dispozițiile art. 4 alin. 3 din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare conform căruia "*polițistul de penitenciare are dreptul să refuze, în scris și motivat, îndeplinirea dispozițiilor primite de la superiorul ierarhic, dacă le consideră ilegale. Dacă cel care a emis dispoziția o formulează în scris și motivat, polițistul de penitenciare este obligat să o execute, cu excepția cazului în care aceasta este vădit ilegală. Polițistul de penitenciare este obligat să aducă la cunoștință superiorului ierarhic al persoanei care a emis dispoziția aceste situații.*" Totodată, se apreciază că dispoziția primită de petent de a face parte din escorta ce trebuia să execute misiunea de transfer la Penitenciarul Focșani, nu este una vădit ilegală și nu existau motive ca aceasta să fie refuzată de petent în calitate de agent șef adjunct de poliție penitenciară.

26.3 Partea reclamată consideră că, prin refuzul acestuia de a executa dispoziția primită, petentul a pus în pericol siguranța locului de deținere și nu a respectat dispozițiile prevăzute de art. 3, lit. a) și r) din Ordinul nr. 4800/C/2018 pentru aprobarea Regulamentului privind siguranța locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor și, prin refuzul și înlocuirea acestuia cu un alt agent de poliție penitenciară s-a pus în pericol siguranța locului de deținere, pentru că în ziua respectivă în Penitenciarul Timișoara au rămas doar doi membri ai grupei de intervenție (SASS). Mai mult misiunea de transfer era planificată și aprobată pentru ora 06:00, iar în urma refuzului agentului șef adjunct de poliție penitenciară de a executa misiunea de transfer, mijlocul de transport a ieșit din Penitenciarul Timișoara la ora 07:45, fiind perturbate atât programul zilnic al penitenciarului, ce a fost decalat cât și misiunea de transfer.

27. Se arată că la individualizarea sancțiunii disciplinare ce a fost propusă directorului penitenciarului, membrii comisiei de disciplină au ținut cont de următoarele criterii:

- *cauzele care au determinat săvârșirea abaterii disciplinare*: în data de 25.07.2020, fiind planificat ca escortă pentru misiunea de transfer, petentul a refuzat să execute dispoziția, respectiv misiunea pentru care a fost planificat;

- *împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară*: înainte de plecarea în misiunea de transfer la Penitenciarul Focșani, în săptămâna premergătoare misiunii de transfer, petentul a solicitat șefului direct să îl treacă și pe el pentru misiune dacă aceasta se va efectua pe tura lui;

- *gradul de vinovăție*: petentul a refuzat cu bună știință dispoziția de a executa misiunea de transfer, motivând că mijlocul de transport nu are aer condiționat sau măcar geamuri de aerisire, șeful purtând discuții cu petentul și explicându-i faptul că motivul pentru care refuză misiunea nu este unul întemeiat, iar consecințele neexecutării misiunii sunt grave deoarece se pune în pericol siguranța transferului, cât și siguranța locului de deținere, petentul menținându-și refuzul.

- *conduita polițistului de penitenciare și preocuparea acestuia pentru înlăturarea urmărilor faptei comise*, petentul considerând că nu a făcut nimic greșit și nu a manifestat nici un regret față de refuzul de a executa misiunea;

- *existența unor antecedente disciplinare ale polițistului de penitenciare, care nu au fost radiate în condițiile legii, respectiv*:

* petentul fost sancționat disciplinar la data de 05.12.2019 cu sancțiunea prevăzută de art. 141 lit. a) "mustrarea scrisă" pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 140 lit. g) -părăsirea nejustificată a locului de muncă în timpul programului de lucru din Legea nr. 145/2019, sancțiune ce e în curs de soluționare, aceasta fiind contestată la Curtea de Apel Timișoara;

* petentul a fost sancționat disciplinar la data de 28.09.2020 cu sancțiunea prevăzută de art. 141 lit. d) " trecerea într-o funcție inferioară până la cel mult nivelul de bază al gradului profesional deținut" din Legea nr. 145/2019, respectiv trecerea în funcția de agent operativ principal IV (grupa de intervenție) pentru săvârșirea următoarelor abateri disciplinare:

^abaterea prevăzută de art. 140 lit b) din Legea nr. 145/2019 (neglijență și superficialitate manifestate în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, a dispozițiilor legale sau a celor primite de la șefii ierarhici ori de la autoritățile anume abilitate de lege) deoarece nu si-a însușit prevederile carnetului postului de la postul de supraveghere F3, F6 și F7 si nu s-a informat cu privire la activitățile care se desfășoară în aria lui de responsabilitate;

^abaterea prevăzută de art. 140 lit. g) din Legea nr. 145/2019 (părăsirea nejustificată a locului de muncă în timpul programului de lucru) în coroborare cu art. 122 alin. 1 lit. a (să părăsească fără aprobare postul încredințat) din Ordinul nr. 4800/C/2018 pentru aprobarea Regulamentului privind siguranța locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, acesta a părăsit *postul în care a fost repartizat, postul de supraveghere la curțile de plimbare F3, F6 si F7, fără a avea aprobarea șefului de tură.*

^abaterea prevăzută la art 140 lit. p) din Legea nr. 145/2019 (nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 119) în coroborare cu art. 119 lit. d) (să execute, cu profesionalism și în termenul stabilit, toate atribuțiile de serviciu stabilite prin fișa postului, precum și dispozițiile date de conducătorii ierarhici) din Legea nr. 145/2019, *prin aceea că în data de 23.06.2020, între orele 12:53:56 - 13:23:49, ...*

a părăsit fără aprobarea șefului de tură, ... postul de supraveghere la curțile de plimbare F3, F6 și F7, pentru a desfășura alte activități pentru care nu a primit aprobare și care nu erau prevăzute în carnetul postului. În toată această perioadă la curtea de plimbare F3 își desfășurau activitatea de plimbare un număr de 45 de deținuți repartizați la activități productive cazați în secția E7.

Abaterea prevăzută la art 140 lit. o) din Legea nr. 145/2019 (efectuarea în timpul programului de lucru a unor activități ce nu au legătură cu îndatoririle de serviciu, de natură a afecta exercitarea în bune condiții a atribuțiilor de serviciu) - ...s-a deplasat în cadrul secției E8 unde pentru o perioadă de timp a purtat diferite discuții cu agentul supraveghetor agent de poliție penitenciară G.M.A. iar în această perioadă în zona sa de responsabilitate, la curtea de plimbare F3 își desfășurau activitatea de plimbare un număr de 45 de deținuți repartizați la activități productive cazați în secția E7.

29. Partea reclamată arată că în data de 24.09.2020 Comisia de disciplină a polițiștilor de penitenciare din cadrul Penitenciarului Timișoara s-a întrunit pentru deliberare în dosarul nr. 10/2020 și cu 3 voturi din 5 a stabilit sancționarea petentului în calitate de agent șef adjunct de poliție penitenciară *cu sancțiunea prevăzută de art. 141 lit. f) "eliberarea din funcție"* din Legea nr. 145/2019 privind Statutul polițiștilor de penitenciare din Administrația Națională a Penitenciarelor.

30. Cu privire la aspectele menționate în petiție, se arată că acestea nu reflectă realitatea faptelor și sunt rezultatul unei interpretări eronate din punct de vedere rațional, moral și juridic, partea reclamată făcând următoarele precizări:

30.1 Sancționarea petentului cu sancțiunea eliberării din funcție a survenit ca urmare a încălcării în mod repetat a îndatoririlor de serviciu, a atribuțiilor prevăzute în fișa postului, a îndeplinirii în mod defectuos a acestor îndatoriri/atribuții care într-un final au generat punerea în pericol a siguranței locului de deținere, putând avea consecințe deosebit de grave. Ca urmare, sancțiunile aplicate petentului în calitate de agent șef adjunct de poliție penitenciară sunt consecințele unor abateri disciplinare și nu rezultatul vreunei forme de discriminare; niciunui angajat al penitenciarului nefiindu-i aplicată vreoaică sancțiune pe motiv al ținutei sau înfățișării, respectiv purtatul bărbii sau existența tatuajelor.

30.2 Referitor la starea autovehiculului de transport, se face mențiunea că acesta este dotat cu trapă de aerisire, care are și rol de ieșire de siguranță, precum și cu aer condiționat care însă nu era funcțional la acea dată însă, aerul condiționat este o opțiune, nu un element obligatoriu, mai ales în contextul în care ventilația și aerisirea se puteau realiza prin intermediul unei trape iar ca măsură de prevenție împotriva răspândirii virusului Sars-Cov-2 se recomandă ca spațiile închise să nu fie ventilate cu aer condiționat. Agentul care a executat misiunea de transfer numai în compartimentul mijlocului de transport a declarat că pe timpul executării serviciului nu a întâmpinat probleme, acesta având în dotare stație RTP personală cu care putea comunica facil cu șeful de escortă.

30.3 Partea reclamată arată că alegerea unui mijloc auto pentru executarea unei misiuni se face în funcție de anumite criterii, respectiv: numărul de deținuți transferați, regimul de executare a pedepsei, distanța până la destinație, acesta fiind singurul autovehicul corespunzător, ceea ce presupunea rezolvarea cu celeritate a misiunii de transfer.

31. Partea reclamată consideră că în conformitate cu art. 3 din OMJ nr. 4800/2018, pentru aprobarea Regulamentului privind siguranța locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, în virtutea statutului special pe care îl oferă funcția publică, fiecare polițist de penitenciare are obligația să se prezinte la programul de muncă stabilit, precum și în afara acestuia, în situații temeinic justificate.

32. În ceea ce privește schimbarea felului și locului muncii pentru mai mulți polițiști de penitenciare din cadrul Penitenciarului Timișoara, se arată că aceasta s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare, respectiv dispozițiile art.63 din Legea nr.55/2020 iar faptul că petentului i s-a dispus să se prezinte la muncă în uniforma de serviciu și nu în cea a grupei de intervenție - echipament special, se justifică strict prin atribuțiile de serviciu încredințate, acelea de a efectua misiuni de însoțire/supraveghere, și sub nicio formă ca metodă de umilire și demoralizare.

33. Partea reclamată arată că prin conducerea sa, penitenciarul respectă prevederile OG nr. 137/2000, în favoarea egalității de tratament, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă iar această instituție nu aplică vreo deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței ori exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată, precum și oricărui alt criteriu.

34. În concluzie, partea reclamată consideră că petentul nu a beneficiat de un tratament mai puțin favorabil decât o altă persoană care a fost, este sau ar putea fi într-o situație comparabilă, pe baza oricărui criteriu de discriminare prevăzut de legislația în vigoare, sancționarea petentului fiind justificată de încălcarea unei îndatoriri de serviciu și nu pe considerente discriminatorii.

35. În susținerea celor menționate în punctul de vedere, partea reclamată nu a depus la dosar alte documente:

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Drept național și internațional aplicabil/ jurisprudența

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

- Constituția României:
- OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare: art. 2 al. 1
- legislație specială, legislație internațională etc.

Principiile de analiză

Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- la ***situații egale trebuie să corespundă un tratament egal***,

- la **situații diferite**, *tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat*”.

Suntem în prezența unei posibile **discriminări directe**:

- o persoană este tratată în mod nefavorabil;
- prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară;
- iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

Aplicarea principiilor la speță

36. **În fapt**, se reține că, prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare asupra petentului prin forme de abuz și marginalizare la locul de muncă, șeful ierarhic superior supunând petentul la un tratament abuziv deoarece acesta poartă barbă și are tatuaje pe corp.

Colegiul director este chemat să analizeze, potrivit obiectului petiției și a documentelor depuse la dosarul cauzei, în ce măsură faptele sesizate sunt de natură discriminatorie și pot aduce atingere drepturilor recunoscute de lege, prin manifestări și atitudini care pot crea un cadru de inegalitate.

37. **În drept**, Colegiul director se raportează la actul normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director analizează, în strânsă legătură, în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art. 2 al OG nr.137/2000, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și, subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de către OG nr. 137/2000, republicată.

38. În considerarea incidenței obiectului petiției la câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de CNCD este

administrativ – jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

39. Potrivit art. 2, alin. (1) din OG nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, *“prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”*.

40. Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în OG nr.137/2000, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din OG nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus din cauza unui criteriu prevăzut de art. 2, alin.(1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Condiția criteriului, ca motiv determinant, trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

41. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2, alin. 1 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

Astfel, se poate considera discriminare:

- * o diferențiere
- * bazată pe un criteriu
- * care atinge un drept
- * dreptul să fie justificat

42. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării astfel cum este reglementată de articolul 2, alin.1 din OG nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din OG nr. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* din cauza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

43. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtu) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis (a se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31, cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag.16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag.16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16).

44. Colegiul director este chemat să analizeze dacă în cazul semnalat de petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din OG nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2, alin.1 din OG nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai din cauza apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie, sex etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 al OG nr. 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor

care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de petent constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate.

45. Colegiul director, din analizarea înscrisurilor depuse la dosarul cauzei constată următoarele:

- Petentul a lucrat ca agent operativ, membru SASS în cadrul Penitenciarului Timișoara și a fost eliberat din funcție prin decizia directorului Penitenciarului aplicându-i-se sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 141 lit.f) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare.

- Petentul s-a considerat hărțuit de către directorul penitenciarului pe un întreg parcurs de timp, fiind constrâns, marginalizat și intimidat pe motiv că are o ținută neîngrijită, că poartă barbă și că are tatuaje pe corp. La ședințele convocate de directorul penitenciarului, petentul era dat ca exemplu negativ, lui și colegilor săi fiindu-le adresate injurii și amenințări.

- Petentul a fost punctat la evaluările parțiale cu calificativul “satisfăcător”, fiind punctat cu note mici la probele sportive și de tragere, la ținută și, de asemenea, în urma evaluării s-a menționat că este inapt psihic fiind solicitată o expertiză psihologică.

- Pretentul consideră că sora lui, care lucrează în cadrul aceleiași instituții, a fost supusă unor presiuni din partea părții reclamate de a nu comunica în timpul serviciului cu petentul, aceasta fiind chiar mutată în alt sector de activitate deși nu solicitase această mutare.

- Comisia de disciplină a fost sesizată de mai multe ori împotriva petentului iar, după sancționarea disciplinară a acestuia, deciziile comisiei de disciplină au fost contestate în instanță obținându-se anularea sancțiunilor disciplinare, precum și plata cheltuielilor de judecată, solicitările făcute instituției fiind înregistrate.

- Anterior eliberării din funcție, înainte de plecarea în misiune, fiind planificat ca membru escortă pentru transferul unor deținuți între penitenciare, petentul a sesizat cu privire la condițiile de transport pe durata misiunii. Acesta a sesizat că nu este instruit cu privire la atribuțiile sale de a asigura escorta deținuților și la modul de acțiune în caz de apariție a unor evenimente pe durata misiunii de transfer și a informat șefii de tură și de escortă de faptul că refuză să execute misiunea la care era programat motivând refuzul prin faptul că mașina planificată în vederea transferării deținuților nu are aer condiționat sau geamuri de aerisire în partea din spate a mașinii. În aceste condiții, petentul a refuzat mijlocul de transport pentru executarea misiunii de transfer între penitenciare și și-a menținut refuzul plecării în misiune.

- Comisia de disciplină a polițiștilor de penitenciare din cadrul Penitenciarului Timișoara a fost sesizată în data de 27.07.2022 cu referatul de sesizare a unei abateri disciplinare întocmit de inspectorul de poliție penitenciară, care a solicitat cercetarea disciplinară a petentului în calitate de agent operativ grupa de intervenție în cadrul Penitenciarului Timișoara. Pe baza notelor și rapoartelor întocmite s-a considerat ca refuzul misiunii și consecințele neexecutării acesteia sunt grave deoarece s-au pus în pericol atât siguranța transferului cât și siguranța locului de deținere, fiind perturbate atât programul zilnic al penitenciarului, ce a fost decalat cât și misiunea de transfer. S-a apreciat că dispoziția primită de petent de a face parte din escorta ce trebuia să execute misiunea de transfer nu este una vădit ilegală și nu existau motive ca aceasta să fie

refuzată de petent în calitate de agent șef adjunct de poliție penitenciară, și s-a considerat că prin refuzul de a executa dispoziția primită nu s-au respectat dispozițiile prevăzute Ordinul nr. 4800/C/2018 pentru aprobarea Regulamentului privind siguranța locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor.

- În cursul cercetării disciplinare, directorul penitenciarului a solicitat mutarea petentului la un program de 8 ore, fiind trimis la punctele de lucru și nemaiavănd activitate la grupa de intervenție, fiind transferat pe altă funcție cu diminuarea corespunzătoare a salariului.

- Ca urmare a administrării tuturor probelor inclusiv audierea martorilor, comisia a constatat că petentul, în calitate de agent șef adjunct de poliție penitenciară a săvârșit abaterea disciplinară prevăzută la art 140 lit. d) din Legea nr. 145/2019¹, respectiv refuzul nejustificat de a îndeplini o atribuție de serviciu cuprinsă în fișa postului, precum și abaterea prevăzută la art. 140 lit. p) în coroborare cu art. 119 lit. d) din Legea nr. 145/2019, respectiv nerespectarea obligațiilor și neexecutarea, cu profesionalism și în termenul stabilit, a tuturor atribuțiilor de serviciu stabilite prin fișa postului, precum și dispozițiile date de conducătorii ierarhici.

La individualizarea sancțiunii disciplinare, membrii comisiei de disciplină au ținut cont de următoarele criterii de analiză: cauzele care au determinat săvârșirea abaterii disciplinare, împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară, gradul de vinovăție, conduita polițistului de penitenciare și preocuparea pentru înlăturarea urmărilor faptei comise, precum și existența unor antecedente disciplinare ale acestuia, respectiv: sancționarea disciplinară la data de 05.12.2019 cu "muștrare scrisă" pentru săvârșirea abaterilor disciplinare de părăsire nejustificată a locului de muncă în timpul programului de lucru (sancțiune ce e în curs de soluționare, aceasta fiind contestată la Curtea de Apel Timișoara) și sancționarea disciplinară stabilită la data de 28.09.2020 cu trecerea într-o funcție inferioară până la cel mult nivelul de bază al gradului profesional deținut, respectiv trecerea în funcția de agent operativ principal IV (grupa de intervenție) pentru săvârșirea altor abateri disciplinare în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

Comisia de disciplină a polițiștilor de penitenciare din cadrul Penitenciarului Timișoara a deliberat în data de 24.09.2020 și a stabilit sancționarea petentului în calitate de agent șef adjunct de poliție penitenciară cu "*eliberarea din funcție*", sancțiune prevăzută de art. 141 lit. f) din Legea nr. 145/2019, această sancțiune survenind ca urmare a încălcării, în mod repetat, a îndatoririlor de serviciu, a atribuțiilor prevăzute în fișa postului și a îndeplinirii în mod defectuos a acestor îndatoriri/atribuții de serviciu.

- Petentul se află, în prezent, în proces cu conducerea Penitenciarului Timișoara considerând că este discriminat și persecutat din cauza aspectului fizic, fără a se ține cont de îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu.

46. Petentul a invocat criteriul ținutei sau înfățișării, respectiv purtatul bărbii sau existența tatuajelor, afirmând că a fost creată pentru el o situație de inferioritate care a generat un cadru ostil, degradant și inofensiv, având ca scop restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege.

¹ Legea nr. 145/2019 privind Statutul polițiștilor de penitenciare din Administrația Națională a Penitenciarelor

47. Criteriile enumerate de OG nr. 137/2000 sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând „sau oricare alt criteriu”, însă aceste criterii, conform cauzisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (*Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei*, 7 decembrie 1976, §56). „Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „orice altă situație” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §62).

Art. 5 din OG nr. 137/2000 prevede: „Diferența de tratament bazată pe o caracteristică legată de criteriile prevăzute la art. 2 alin. (1) nu constituie discriminare atunci când, în temeiul naturii activităților ocupaționale sau al contextului în care acestea se desfășoară, o asemenea caracteristică reprezintă o cerință profesională reală și determinantă, cu condiția ca obiectivul să fie legitim și cerința profesională.”

48. Colegiul director apreciază că acel criteriu identificat de petent nu a stat la baza climatului ostil dintre părți, atitudinea divergentă dintre părți provenind dintr-o situație existentă anterior, ofensivă a petentului care a și fost sancționată în câteva cazuri de către comisia de disciplină și care a culminat cu sancțiunea eliberării din funcție. De altfel, nu s-a putut identifica o legătură de cauzalitate între criteriul indicat de petent și disensiunile apărute între părți. Animositățile și neînțelegerile au creat o tensiune care a condus la o stare conflictuală, părțile menținând această situație ca urmare a unui raport de lucru și de subordonare, sancționarea petentului fiind justificată de încălcarea unei îndatoriri de serviciu a acestuia și nu pe considerente discriminatorii.

Colegiul director precizează faptul că, în relațiile de serviciu, chiar și atunci când există o relație de subordonare, trebuie respectată demnitatea umană prin folosirea unui limbaj decent și adecvat.

49. Reiterând faptul că natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu și o situație de comparabilitate, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și un criteriu interzis, Colegiul director constată că, în prezenta speță, nu există raport de cauzalitate între criteriul invocat de petent și faptă, conform art. 2, alin.(1) din OG nr. 137/2000; nu există o situație relevantă din care să rezulte că partea reclamată manifestă o atitudine discriminatorie la adresa petentului.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin. (2) din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale faptei de discriminare întrucât nu există legătură de cauzalitate între criteriu și faptă, conform art. 2, alin.1 din OG nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

IV. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 20.07.2022 au fost:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CERASELA CLAUDIA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Redactată și motivată: AND/FL

Data redactării: 29.09.2022

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

